

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye Az európai háztartásigép- (fehéráru-) gyártás alakulása, az iparág szerkezetátalakítása, valamint hatása a foglalkoztatásra, az éghajlatváltozásra és a fogyasztókra

(2009/C 100/12)

2008. január 17-én az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság úgy határozott, hogy Eljárási Szabályzata 29. cikkének (2) bekezdése alapján saját kezdeményezésű véleményt dolgoz ki a következő tárgyban:

Az európai háztartásigép- (fehéráru-) gyártás alakulása, az iparág szerkezetátalakítása, valamint hatása a foglalkoztatásra, az éghajlatváltozásra és a fogyasztókra.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott Ipari Szerkezetváltás Konzultatív Bizottsága 2008. szeptember 10-én elfogadta véleményét. (Előadó: Anna Maria DARMANIN, társelőadó: Enrico GIBELLIERI.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2008. október 22–23-án tartott, 448. plenáris ülésén (az október 22-i ülésnapon) 86 szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB szerint az európai háztartásigép-ipar ⁽¹⁾ erőssége a kiváló minőségű és tartós termékek előállításának képessége; ezt az ütőkártyát megfelelő európai politikának kell alátámasztania és megerősítenie, amely a technológiai innovációra irányuló folyamatos erőfeszítésen és fejlesztésen, illetve a munkavállalók folyamatos szakmai továbbképzésén alapul. Egy hasonló politika elősegítheti az energiahatékony, az újrahasznosításra inkább alkalmas háztartási gépek kifejlesztését. A lehető legkisebbre kell szorítani a teljes környezeti hatást, az életciklus-elemzés alapján.

1.2 Az EGSZB szilárdan meg van győződve arról, hogy az európai uniós jogalkotás közvetlenül befolyásolhatná az ágazat versenyképességét, elsősorban a környezetbarát tervezésről szóló irányelv kiterjesztésére, valamint az energiafogyasztási címkézéssel szembeni felülvizsgálatára irányuló javaslatok révén, és hogy ezek a lépések az energiahatékony növekedéséhez és a CO₂-kibocsátás csökkenéséhez vezethetnének, és így mérsékelhetnék azt a fenyegető tendenciát, hogy az ipar Európán kívülre települ át, munkahelyek szűnnek meg, és csorbulnak a fogyasztói érdekek.

1.3 A piac felügyelete kiemelkedő fontosságú az európai ipar, az iparágban dolgozó munkavállalók, a fogyasztói érdekek és a környezetvédelem szempontjából. A piacfelügyelet megvalósításához a következő intézkedések hozandók:

— További erőforrások biztosítása a tagállamok és az EU részéről ⁽²⁾ arra, hogy szigorúbban ellenőrizzék a termékek megfelelését az európai egységes piaci normáknak és szabá-

lyozásnak, különös tekintettel az importált termékek vonatkozásában;

— A tisztességtelen verseny és a dömping felszámolása. A dömpingellenes intézkedéseket alaposan meg kell fontolni, nehogy hátrányos hatással járjanak az európai iparra, ösztönözve a termelés Európán kívülre történő áthelyezését, illetve az import növelését. Az intézkedéseknek nem csak a teljes berendezésekre, hanem az alkatrészekre is vonatkoznuk kell;

— A címkézési rendszer olyan felülvizsgálata, amely tükrözi a technológiai innováció haladását, anélkül, hogy hamis képet adna az értékváltozásokról;

— Szorosabb ellenőrzés, a hamisítás és a visszaélés, valamint a másolás/utánzás jelenségeinek visszaszorítása érdekében;

— Annak ellenőrzése, hogy a címkék (elsősorban az importált termékeken) valóságos tulajdonságokat hirdetnek, és nem vezetnek félre a fogyasztót.

1.4 Az EGSZB kiemelkedően fontos feladatnak tartja a címkézési rendszer kiigazítását. A címkéket mindig frissíteni kell, amikor a hatékonyabb technológiákat használó gépek magasabb normaszintet alakítanak ki. A rendszernek dinamikusnak kell lennie, és a piacon megjelenő, jobb tulajdonságokkal rendelkező termékeknek inkább új címkebesorolás alá kell esniük, semmint hogy alacsonyabb kategóriába utalják a korábban besorolt készülékeket. A felülvizsgálat a technológiai innováció alapján kell, hogy történjen, ám 5 éves határidőhöz kell kötődnie, amint azt az energiahatékony cselekvési terv előírja. Igen fontos, hogy az érintettek valamennyien részt vegyenek a felülvizsgálati eljárásban. Az Európai Bizottságnak ezenkívül ösztönöznie kellene azon jogszabályok végrehajtását, amelyek a címkerendszert kényszerítőbb erejű eszközökkel, a gyártókkal, importőrökkel és kiskereskedelmi forgalmazókkal szemben.

⁽¹⁾ Háztartási gép alatt a hűtőgépek, a mosógépek, a mosogatógépek, a bojlerok, a melegítők és minden további, a háztartásban használt elektromos berendezés értendő.

⁽²⁾ Az új jogszabályi keret (NLF), amely „Ayrál-csomag” néven is ismert, a jobb jogalkotást célzó jogszabálycsomag utolsó, piacfelügyeletéről, a termékek jelöléséről és a típusjövahagyásról szóló eleme, amelyet az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 23-án fogadott el. http://ec.europa.eu/enterprise/regulation/internal_market_package/index_en.htm

1.4.1 A fenntarthatóság szempontjából kedvező volna, ha az EU harmadik országokat is arra tudna ösztönözni, hogy átvegyék azokat a szigorú követelményeket, amelyeket az Unió saját belső piacára jelenleg vezet be, mivel ez globális energiamegtakarítást eredményezhetne.

1.5 Az európai háztartásigépipart látványosan élénkíteni kellene olyan ösztönzési rendszerek bevezetésével, amelyek a tagállamok lakosságát arra bátorítják, hogy meglévő készülékeiket az ipar által már előállított, csak még nem eléggé népszerű, modernebb és energiahatékonyabb változatokra cseréeljék. A támogatási rendszert úgy kell kialakítani, hogy megfelelő pénzügyi eszközökkel könnyítsen a kevésbé jómódú emberek helyzetén, és ne legyen diszkriminatív. Le kell vonni az európai és az Európán kívüli sikertörténetek tanulságait.

1.6 Igen fontos továbbá a fogyasztóknak a háztartási gépek karbantartása és alkatrészellátása terén nyújtott segítség fokozása; ezenkívül biztosítani kell a munkavállalók szaktudásának folyamatos növelését és frissítését, hogy hatékony és megbízható szolgáltatást tudjanak nyújtani. Ez új és/vagy megmaradó munkahelyeket eredményezhet.

1.7 Az EGSZB szerint az uniós politikának meg kellene könnyítenie az ipar átállását az innovatívabb termékekre és kapcsolódó szolgáltatásokra, amelyek – a CO₂-kibocsátásra és az energiafogyasztásra gyakorolt hatásuknak köszönhetően – stratégiai szempontból fontosak, így pl. a napelemekre, a napcellákra, a hőszivattyúkra, a hidrogéncellákra, az energiatermelő mikroegységekre, illetve a nagyteljesítményű légkondicionáló berendezésekre. Ez új munkahelyeket eredményezne, és nagyobb választási lehetőséget nyújtana a fogyasztóknak.

1.8 Az EGSZB ismét kijelenti, hogy az európai háztartásigépgyártás (fenntarthatóságának fokozását célzó) eredményes szerkezetátalakítására jelenleg megfogalmazott ajánlások csupán akkor teljesíthetők a lehető legnagyobb mértékben, ha elmélyült és hatóságai szociális párbeszéd bontakozik ki európai szinten.

2. Háttér

2.1 A háztartásigépgyártás jelenlegi legsürgetőbb problémája a termelés áttelepülése nemcsak Közép- és Kelet-Európába, hanem Oroszországba, Törökországba és Kínába is. A termelés áthelyezése tehát nemcsak az EU-n belül történik, hanem a háztartásigépipar egész szegmensei vándorolnak el szinte teljes egészében Európából Kínába.

2.2 A vállalkozások mostanában Oroszország lehetőségeit fedezik fel, ahol új mosó- és hűtőgépgyárak vannak épülőben, és a fehéráruk piacán korábban megjelent szereplők kerülnek új tulajdonoshoz. Oroszország területén jelenleg mintegy tizenöt-

hús fehéráru gyártó üzem épül. Ez létfontosságú annak biztosítása szempontjából, hogy az európai gyártók beléphessenek e nagy potenciállal rendelkező, új piacra. Gondolni kell azonban arra, hogy a jövőben e gyárak esetleg nemcsak a hazai piacot fogják ellátni, hanem termékeiket Európába is exportálni fogják, ha nem tudjuk megoldani az európai piac fő problémáit.

2.2.1 Az európai gyártók számára potenciális exportpiacot jelentenek az ázsiai, észak-afrikai és közel-keleti régiók is, amelyekbe már most is növekvő kiviteli irányul az EU-ból háztartási gépekből. Az európai gyártók arra használhatják az olyan aktuális tényezőket, mint a középosztály megerősödése, vagy az európai termékek jó hírneve e régiókban, hogy még jobban megvessék a lábukat e potenciális piacokon.

2.3 Az olcsó és kétes minőségű termékek egyre nagyobb mértékű elterjedése súlyosbítja az európai fehéráru-gyártás válságát. A gyér minőség kiegészülve az eltérő adórendszerrel, a munkaerőköltség-előnyvel és a viszonylag alacsony szállítási költségekkel kikezdi a már jelen lévő európai gyártók pozícióit.

2.4 Európa nyilvánvalóan képtelen felvenni a versenyt például a kínai munkások havi béreivel. Egy Kínában gyártott hűtőgép vagy mélyhűtő verhetetlenül olcsó, és ugyanez mondható el az alkatrészekről – pl. motorokról, kompresszorokról – is. Az európai termékek semmiféle versenyelőnyhöz nem juthatnak, ha kizárólag az árra, és nem minőségi ütőkártyáikra építenek. Az európai háztartásigépipar erőssége a kiváló minőségű termékek előállításának képessége. További versenyelőnyt jelenthet a formatervezés, a garancia, az alkatrészek kompatibilitása, a javítási szolgáltatás és az egyéb kapcsolódó szolgáltatások. Ezt az előnyt jól megfogalmazott európai politikával kell alátámasztani és növelni.

2.5 Az európai gyárak A++, A+, A illetve B energiaosztályba tartozó hűtőgépeket és mélyhűtőket gyártanak. A jelenleg előállított termékek többsége az A+ és az A osztályokba tartozik. Az A++ osztályozású termékek kevesebb, mint 4%-ot képviselnek.

2.6 Az energiahatékony hűtőgépek iránt továbbra is alacsony kereslet mutatkozik a fogyasztók körében. A Háztartásigépgyártók Európai Bizottsága (CECED) szerint körülbelül 188 millió 10 évesnél idősebb hűtőgép és mélyhűtő található az európai háztartásokban. Az idős (1990 után gyártott) készülékek évente megközelítőleg 600 kWh áramot fogyasztanak, míg az A+ osztályú berendezések mintegy 255 kWh-át, az A++ besorolásúak pedig kb. 182 kWh-át. A jelenlegi árak és feltételek⁽¹⁾ mellett egy A++ osztályú berendezésnek mintegy 12 évig kell működnie ahhoz, hogy kifizetődővé váljon a fogyasztó számára.

⁽¹⁾ Az energiaárakat és az üzemanyagköltségeket is beleszámítva.

2.7 Az európai gyártókat még az idős készülékeknél is jobban aggasztják az esetlegesen veszélyes, megbízhatatlan és nem energiahatékony importárúk. Ez az aggodalom elsősorban a korlátozott területen megvalósuló importra vonatkozik, amelynek keretében a behozott áruk gyorsan értékesíthetők az uniós piacon.

2.7.1 Következésképpen a háztartások energiaszükséglete teszi ki az EU összes energiaszükségletének 25 %-át. Ezen belül az utóbbi években a háztartási készülékek által fogyasztott energia mennyisége emelkedik a legmeredekebben.

2.8 A jobb minőségű anyagok használata a mágnesmaghoz, illetve a tervezésnek az új anyagjellemzőkhöz való optimális hozzáigazítása akár 15%-kal is növelhetné a háztartási gépek elektromos motorjának hatékonyságát, számottevően hozzájárulva a háztartások elektromosáram-fogyasztása terén kívánatos megtakarításokhoz.

2.9 Az Európai Bizottság által támogatandó másik fejlődési irány a karbantartásra és újrahasznosításra alkalmas háztartási készülékek kifejlesztése. Hangsúlyozni kell, hogy az európai gyártók jelentős erőfeszítéseket tettek ezen a területen, és nagymértékben csökkentették a nagyobb berendezések áram- és vízfogyasztását. Ugyanakkor az utóbbi időben egyre több nyersanyag használata vált kritikussá, nemcsak környezeti szempontból, hanem a költségek miatt is. Ilyen például az acél, a műanyag, a nikkell, a króm, vagy a réz. E nyersanyagok ára – a kőolajszármazékokéval együtt – egyre emelkedik. Az, aki képes csökkenteni egy termék nyersanyagtartalmát, jelentős versenyelőnyre tehet szert. Messze nem eléggé kihasználták a nanotechnológia és az életciklus-elemzési (LCA) módszerek által a háztartásigépgyártás számára a megfelelő alapanyagok kiválasztásának értékelése és javítása terén kínált lehetőségek egy ilyen versenyelőny megszerzése érdekében.

2.9.1 Aktuális probléma az, hogy nem minden – az elektromos és elektronikai berendezések hulladékaira vonatkozóan hatályos rendeletek értelmében – újrahasznosítandó anyag kerül ténylegesen vissza a gyártókhoz, akiknek így anélkül kell megfizetniük az újrahasznosítás költségeit, hogy valóban megkapnák az anyagokat.

2.10 Az Európai Bizottság által finanszírozott kutatáspolitikai céljának a hasonló irányú, az egyes alkatrészek – motorok, radiátorok, kompresszorok stb. – miniaturizálására irányuló kutatások támogatásának kell lennie. E szempontból a lehető legkevesebb nyersanyag felhasználásával előállítható háztartási készülékek kifejlesztése egyúttal az újrahasznosításra alkalmasabb gépek kialakítását is jelenti. A környezetbarát tervezésről szóló 2005. májusi keretirányelv fontos kiindulópontot jelenthet e téren, mivel előírja az árammehajtású berendezések környe-

zetbarát tervezését. Az Európai Bizottságnak nem kell teljesen átalakítania politikai eszköztárát, inkább meglévő eszközeit kellene finomítani. Ez mondható el a meglévő energiafogyasztási címkékről is. Az egyre súlyosbodó energiaválság és a nyersanyaghoz jutás nehézségeinek kontextusában az Európai Bizottságnak ki kellene egészítenie a címkerendszert egy, a termékek forgalomba hozatalára vonatkozó, kötelező szabályozással. A jövőben csak a minőségi termékeket előállító gyártóknak szabad megengedni, hogy háztartási gépeket értékesítsenek az európai belső piacon: ez a logikai alapja a szabályozás azon követelményének, hogy a gyártók kiváló minőségű és tartós háztartási gépeket állítsanak elő.

2.11 Az is fontos szempont, hogy az irányelvnek meg kell követelnie a gyártóktól és a kiskereskedőktől javítható háztartási készülékek gyártását és forgalmazását, a javításhoz szükséges alkatrészek raktáron tartását, továbbá megfelelő vevőszolgálat biztosítását. Az európai fogyasztók elvárják e szolgáltatásokat, az ilyen szolgáltatásokat nyújtó európai gyártók és kiskereskedők pedig ezáltal elhatárolódhatnak az alacsony költségű gépek gyártóitól, melyek termékei nem javíthatók, hanem csupán eldobhatók és újabbra cserélhetők. Ez nem egyeztethető össze a fenntartható fejlődés stratégiájával.

2.11.1 Ennek kapcsán az EGSZB várakozással tekint az Európai Bizottság fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló cselekvési tervének⁽¹⁾ végrehajtását tárgyaló további viták elé.

2.12 Az európai háztartásigépgyártás ágazat a mai napig körülbelül 200 000 dolgozót foglalkoztat. Az ágazat már évek óta hanyatlófélben van. Az utóbbi két évtizedben Nyugat-Európában mintegy 57 000 munkahely szűnt meg. A háztartásigépgyártás ipar Közép- és Kelet-Európában a rendszerváltások idején tönkrement, azóta csupán mintegy 20 000 új munkahelyet teremtett.

2.13 Az Európán kívüli országokba (Oroszország, Kína, Törökország) irányuló elvándorlási trend által legsúlyosabban érintett háztartásigépgyártás ágazatban a légkondicionáló berendezések és a kis háztartási gépek alkotják. Az európai hűtőgép-/fagyaszítógyárak még ma is kb. 23 000 embert foglalkoztatnak.

2.14 Az európai háztartásigépgyártási ágazat szerkezetátalakítása az elkövetkező években is folytatódni fog. Az átalakítás mértéke nemcsak a piac és a technológia alakulásának, de politikai döntéseknek és jogi intézkedéseknek is függvénye lesz.

3. Részletes megjegyzések

3.1 Az európai politikának választ kell találnia az alábbi négy problémára:

⁽¹⁾ COM(2008) 397 végleges (2008. július 16.).

3.1.1 Hogyan biztosítható, hogy az iparág ne vándoroljon át az Európai Unión kívüli országokba? A jelenlegi tendencia nyilvánvalóan az ipar elvándorlása, ezért küzdenünk kell az iparág EU-n kívüli országokba való távozásának előrelátható és valós veszélye ellen.

3.1.2 Hogyan lehet úgy alakítani a szerkezetátalakítást Európában, hogy a nyugat-európai országokban ne szűnjön meg a tudományos és technikai tevékenység, a know-how-fejlesztés és az ehhez kapcsolódó foglalkoztatás, mindeközben lehetővé téve a közép- és kelet-európai országok számára, hogy stabil jövőt biztosítsanak feltörekvő háztartásigép-iparuknak?

3.1.3 Hogyan lehet gazdaságilag megfelelő választ találni az európai megfelelőiknél értékben és minőségben gyengébb, a nemzetközi piaci normáknak meg nem felelő ázsiai importárúk fenyegető támadására?

3.1.4 Hogyan biztosítható, hogy a fenntartható berendezések előállítására irányuló erőfeszítések meghozzák gyümölcsüket, és a belső piacon növekvő kereslet mutatkozzon a hasonló termékek iránt, mindeközben továbbra is jelentős beruházásokat eszközölve az éghajlatra és a fenntarthatóságra kisebb hatással járó berendezésekre irányuló kutatásba és fejlesztésbe?

3.2 Az iparág helyzete

3.2.1 A szektor az energiahatékonyságra irányuló kutatás és fejlesztés terén jelentős eredményeket ért el. Az önkéntes megállapodások hatékonyak bizonyultak, és az iparág szereplői betartották őket.

3.2.2 Sajnálatos módon az a szomorú helyzet, hogy az iparág szigorúbb európai politikát igényel, amely biztosítja, hogy az iparág erőfeszítései ténylegesen gyümölcsözzenek. Az elmúlt évben az iparág szereplői úgy határoztak, hogy nem újítják meg a múltban oly sikeres önkéntes megállapodásokat.

3.2.3 E pillanatban kiemelt jelentőséget kap a piaci felügyelet kérdése. Szigorúbb piaci ellenőrzést kell kialakítani, amely biztosítja, hogy a piacra kerülő termékek valóban az általuk ígért színvonalúak és minőségűek, különös tekintettel az éghajlatváltozásra kifejtett hatásra.

3.2.4 A tagállamoknak nagyobb támogatást kell nyújtaniuk ahhoz, hogy a piacon rendelkezésre álló, kiemelkedően hatékony termékek iránt valódi fogyasztói kereslet mutatkozzon. Az A++ osztályú termékeket a fogyasztók még mindig túl drágának és a megtérülés szempontjából nem gazdaságosnak

ítélik, ami miatt a piac még mindig elsősorban az A+ termékeket részesíti előnyben. Különböző ösztönzőket lehet alkalmazni; és egyes tagországok, illetve Európán kívüli országok módszerei⁽¹⁾ bevált gyakorlatoknak tekinthetők.

3.2.5 A tagállamok által biztosított támogatásnak és a tisztességes versenynek szorosan együtt kell járnia, és mind tagállami, mind európai uniós szinten lépést kell tartania a szektorban zajló technológiai innováció sebességével.

3.2.6 Az ellátási lánc fontos eleme a kiskereskedő. Az európai kiskereskedőnek jobban ismernie kellene a belső piacra behozott és ott értékesített termékek importálásának különféle hatásait. Ezenkívül az iparág erőfeszítései hatástalanná válnak, ha a kiskereskedelmi szektor folytatja a követelményeknek meg nem felelő, veszélyes és fenn nem tartható termékek behozatalát és értékesítését. Ezzel összefüggésben az EGSZB úgy véli, hogy még sokat kellene a nevelés terén tenni annak érdekében, hogy a kiskereskedelmi szektor tagjai fogékonyabbá váljanak a belső piac háztartásigép-iparának problémáival és az ilyen készülékek fenntarthatóságának kérdéseivel kapcsolatban.

3.3 A szociális aspektus

3.3.1 A helyzet az, hogy számos munkahely megszűnik az ipari termelés elvándorlásával. Így számos ember szaktudása marad kihasználatlan, kivéve, ha e személyek maguk is elvándorolnak Európából. Az iparág szerkezetátalakításának elsődleges jelentősége van a munkahelymegszűnés megelőzése szempontjából, mert biztosítja, hogy a szektor továbbra is vonzó maradjon a legkiválóbb szakemberek számára.

3.3.2 A szektoron belül megfelelő figyelmet kell fordítani a szolgáltatásokra, különös tekintettel a berendezések szervizelésére. A szervizelési szolgáltatásokat folyamatosan fokozni kell, biztosítva, hogy a kiváló minőségű termékek valóban javíthatóak legyenek, és az alkatrészek valóban rendelkezésre álljanak, megoldhatóvá téve a javítást.

3.3.3 Ugyanakkor közös európai és tagállami szintű politikával támogatni kell a szektor átállását az új foglalkoztatási lehetőségeket teremtő innovatív termékek előállítására. Ezt a folyamatot megfelelően strukturált szociális párbeszédnek kell kísérnie az európai, nemzeti és vállalati szintű szociális partnerek részvételével. Az európai minőséggel való ipari kapcsolatot biztosítani kell az új EU-tagállamokban létesülő gyártási egységekben is.

⁽¹⁾ **Olaszország:** az A+ és A++ osztályú hűtőgépek és fagyasztók árának 20 %-a – 200 eurós határig – levonható a személyi jövedelemadóból.

Spanyolország: A kedvezmény-rendszer keretében 2008-ban az energiahatékony termékeket vásároló fogyasztók – a vásárolt készülék típusától függően – 50–125 euró értékű támogatásra jogosultak.

Brazília: szövetségi kormánya program indítását tervezte 10 millió hűtőgép vásárlásának támogatására az alacsony jövedelműek számára. A fogyasztóknak le kell adniuk régi – általában több energiát fogyasztó – frizsiderüket, hogy hozzájuthassanak az új, energia-takarékosabb készülék megvásárlásához szükséges hitelhez.

3.3.4 A munkahelyvesztés mértékének enyhítésében kulcsfontosságú szerep vár – a piacfelügyelet és a normák egész Európában történő betartatása mellett – az eredményes és folyamatos európai szintű, ágazati szociális párbeszédre.

3.4 A fogyasztók helyzete

3.4.1 A fogyasztók számára garantálni kell a kiváló minőségű és teljesítményű, energiahatékony termékekhez való hozzájutást, amihez minőségi információkat kell a rendelkezésükre bocsátani egyszerű, őszinte és hatásos módon.

3.4.2 A címkézési rendszert dinamikusabbá kell tenni, amely a szektorban tapasztalt innovációnak megfelelően fejlődik és frissül. A címkéknek továbbá pontosan meg kell felelniük a gépekre vonatkozó normáknak, ezért az ellenőrzésnek szigorúbbnak és célratörőbbnek kell lennie.

3.4.3 A piacfelügyelet valamennyi tagállamban rendkívül fontos, mert ez biztosítja, hogy a berendezések valóban azt adják, amit ígérnek, és hogy a fogyasztó azt kapja a pénzéért, amit szeretett volna.

3.4.4 Megjegyzendő, hogy az új háztartási gépek vásárlása kedvezőtlen következményekkel járhat a környezetre nézve, ha a fogyasztók megtartják a régi készülékeket is az újak mellett, ún. „visszapattanó hatást” idézve elő.

3.4.5 A független fogyasztói tesztekkel népszerűsíthetők legjobban a hatékony és eredményes háztartási gépek. Ezek a tesztek biztosítanak a vizsgált készülék összességében vett jó minőségét, továbbá azt, hogy az megfelelően töltse be alapfunkcióját.

3.5 A környezeti aspektus

3.5.1 Az EGSZB elismeri, hogy e szektornak is jelentős mértékben hozzá kell járulnia a környezet védelméhez, a CO₂-kibocsátás és az éghajlatváltozás mérsékléséhez. Az EGSZB ezzel kapcsolatban megismétli a környezetbarát termelésről szóló saját kezdeményezését véleményében ⁽¹⁾ kifejtett álláspontját, amelyben egyebek között a belső piacon értékesített zöld termékekben rejlő növekedési lehetőséget, illetve a címkéhez és a termékek életciklusához kapcsolódó sajátosságokat hangsúlyozta.

3.5.2 Nagyjából 5 éves határidőt kell szabni minden olyan termékre vonatkozóan, amely a „megfelelő normák” alatt teljesít, a kívánt sztenderdek elérése érdekében. E határidő után véleményünk szerint nem szabadna például a bizonyos küszöböt el nem érő hűtőgépeket az európai piacra engedni. Ez a javaslat összhangban van az Európai Bizottság által 2006. október 24-én előterjesztett energiahatékonysági cselekvési tervvel („a minimumkövetelményeket nem teljesítő termékeket nem szabad forgalomba hozni”). Javaslatunk egyúttal összhangban vannak a környezetbarát tervezésről szóló irányelvvel és az energiafogyasztási címkézéssel szembe fordított elvárásokkal.

3.5.3 Fontos továbbá, hogy a környezetbarát tervezésre vonatkozó szabályozást, amint lehet, valamennyi érintett, nagy készülékre alkalmazzák, és hogy az energiafogyasztási címkézésre vonatkozó szabályozást felülvizsgálják, rendkívül hatékony termékek gyors kifejlesztését téve lehetővé. Ez lenne az a jogalkotási forgatókönyv, amely azt követelné meg a vállalkozásoktól, hogy kiváló minőségű és tartós háztartási készülékeket állítsanak elő.

3.5.4 A jelenlegi európai uniós energiapolitika kapcsán, figyelembe véve, hogy a címkézési mechanizmus önmagában nem elegendő ahhoz, hogy teljesüljenek az EU energetikai célkitűzései, az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy új jogi eszközöket vegyen fontolóra e célkitűzések elérése érdekében.

Kelt Brüsszelben, 2008. október 22-én.

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI

⁽¹⁾ Az EGSZB (HL C 224., 2008.8.30., 1. o.) vélemény, előadó: Anna Maria DARMANIN.